

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda u postupku ocjene zakonitosti općeg akta pokrenutom po zahtjevu M. V. iz K., na sjednici održanoj 21. svibnja 2013.,

p r e s u d i o j e

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Podnositelj M. V. iz K. podnio je temeljem odredbe članka 38. stavka 1. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 49/02.-pročišćeni tekst) prijedloge za ocjenu suglasnosti s Ustavom i zakonom Odluke o obvezatnom korištenju komunalne usluge održavanja čistoće u dijelu koji se odnosi na skupljanje i odvoz komunalnog otpada (Službeni vjesnik Grada K. broj 7/10.).

Rješenjem Ustavnog suda Republike Hrvatske broj U-II-7309/2010. od 5. ožujka 2012. godine navedeni predmet ustupljen je na rješavanje nadležnom Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske.

Podnositelj u bitnome navodi da su odredbe članka 5. i 11. osporene Odluke u suprotnosti sa člancima 2., 3., 4. i 7. Zakona o obveznim odnosima. Ističe da članak 5. spomenute Odluke propisuje da je korisnik usluge skupljanja i odvoza komunalnog otpada svaka pravna i fizička osoba koja je vlasnik ili korisnik nekretnine na području Grada umjesto da stoji koja generira komunalni otpad. Ističe da članak 11. spomenute Odluke propisuje naplaćivanje usluge, a tu uslugu pružatelj usluge nije obavezan učiniti što je suprotno članku 2., 3. 4. i 7. Zakona o obveznim odnosima, a isto tako i Ustavu Republike Hrvatske. Predlaže da se osporeni članci Odluke ukinu.

Zahtjev je dostavljen Gradskom vijeću Grada K., donositelju osporenog općeg akta na očitovanje. Iz očitovanja predsjednika Gradskog vijeća Grada K., R. B. proizlazi da je navedena Odluka donesena sukladno odredbi članka 79. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi. Ističe da je osporena Odluka dostavljena Uredu državne uprave u Koprivničko-križevačkoj županiji radi nadzora zakonitosti i na istu nije bilo primjedbi odnosno predstojnik je ocijenio da Odluka nije u suprotnosti s Ustavom i zakonom što znači da je Odluka zakonita. Navodi da je osporena Odluka na pravnoj snazi. Predlaže da se zahtjev odbije.

Zahtjev nije osnovan.

Osporene odredbe Odluke glase:

Članak 5.

Korisnik usluge skupljanja i odvoza komunalnog otpada je svaka pravna i fizička osoba koja je vlasnik ili korisnik nekretnine na područja Grada, a koja je obvezna koristiti komunalnu uslugu održavanja čistoće u dijelu koji se odnosi na skupljanje i odvoz komunalnog otpada.

Članak 11.

Ukoliko korisnik usluge skupljanja i odvoza komunalnog otpada ne preuzme tipske posude od komunalnog poduzeća, isto ga ne oslobađa od plaćanja troškova obavljanja komunalne usluge odvoza otpada.

Ukoliko korisnik usluge skupljanja i odvoza komunalnog otpada ne želi preuzeti tipsku posudu, istom će se naplaćivati posuda od 120 litara prema važećem cjeniku na dan odvoza, osim ako prema dostupnim podacima Komunalnog poduzeća proizlazi da treba zadužiti više posuda.

Podnositelj smatra da su navedene odredbe u suprotnosti s člancima 2., 3., 4. i 7. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj 35/05., 41/08., 63/08. i 134/09. u daljnjem tekstu: ZOO). Odredbom članka 2. Zakona o obveznim odnosima propisano je da sudionici u prometu slobodno uređuju obvezne odnose, a ne

moгу ih uređivati suprotno Ustavu Republike Hrvatske prisilnim propisima i moralu društva. Odredbom članka 3. Zakona o obveznim odnosima propisano je da su sudionici o obveznom odnosu ravnopravni. Odredbom članka 4. propisano je da se u zasnivanje obveznih odnosa i za ostvarivanje prava i obveza iz tih odnosa sudionici su dužni pridržavati se načela savjesnosti i poštenja, a odredbom članka 7. Zakona o obveznim odnosima propisano je da pri sklapanju naplatnih pravnih poslova sudionici polaze od načela jednake vrijednosti uzajamnih činidaba, a zakonom se određuje u kojim slučajevima narušavanje tog načela povlači pravne posljedice. U konkretnom slučaju ne radi se o Odluci koja regulira obvezne odnose prema Zakonu o obveznim odnosima.

Osporena Odluka donesena je na temelju članka 34. stavka 1. točke 2. Zakona o komunalnom gospodarstvu (Narodne novine, broj 26/03. – pročišćeni tekst, 82/04., 110/04. Uredba, 38/09., 79/09.).

Navedenom odredbom članka 34. stavak 1. točka 2. propisano je da predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave donosi odluku o obvezatnom korištenju komunalne usluge održavanja čistoće u dijelu koji se odnosi na skupljanje i odvoz komunalnog otpada.

Stoga je prema ocjeni ovoga Suda za ocjenu zakonitosti Odluke o obvezatnom korištenju komunalne usluge održavanja čistoće u dijelu koji se odnosi na skupljanje i odvoz komunalno otpada mjerodavan Zakon o komunalnom gospodarstvu, a ne Zakon o obveznim odnosima. Mjerodavne odredbe za ocjenu zakonitosti osporenih odredaba članka 5. i 11. su odredbe članka 3. i 34. Zakona o komunalnom gospodarstvu.

Članak 3. stavak 1. točka 4. i 5. Zakona o komunalnom gospodarstvu glase:

1. komunalne djelatnosti u smislu ovog Zakona su:

4) održavanje čistoće

5) odlaganje komunalnog otpada.

Članak 3. stavak 5. navedenog Zakona glasi:

Pod održavanjem čistoće razumijeva se čišćenje javnih površina, te skupljanje i odvoz komunalnog otpada na uređena odlagališta utvrđena prema posebnim propisima.

Članak 3. stavak 6.

Pod odlaganjem komunalnog otpada razumijeva se obrađivanje i trajno odlaganje komunalnog otpada na odlagališta komunalnog otpada, te saniranje i zatvaranje odlagališta na temelju posebnih propisa.

Odredbo članka 34. stavka 1. točka 2. Zakona propisano je

(1.) Predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave donosi:

(2.) Odluku o obvezatnom korištenju komunalne usluge održavanje čistoće u dijelu koji se odnosi na skupljanje i odvoz komunalnog otpada.

Članak 34. stavak 2. između ostalog propisuje:

a odlukom iz stavka 1. točke 2. ovog članka utvrđuje se postupak i kaznene odredbe.

Odredbom članka 34. stavka 3. Zakona propisano je:

(3.) Vlasnik građevine dužan je priključiti svoju građevinu na komunalnu infrastrukturu za opskrbu pitkom vidom i odvodnju otpadnih voda, te obvezan koristiti uslugu održavanja čistoće u djelu koji se odnosi na skupljanje i odvoz komunalnog otpada.

S obzirom na navedeno odredba članka 5. navedene Odluke u suglasnosti je sa Zakonom o komunalnom gospodarstvu budući da je navedeni zakonom propisano da je vlasnik građevine dužan koristiti uslugu održavanja čistoće u djelu koji se odnosi na skupljanje i odvoz komunalnog otpada bez obzira da li vlasnik, odnosno korisnik nekretnine na području grada generira komunalni otpad ili ne. Navedena odredba je u suglasnost sa člankom 34. stavkom 3. Zakona o komunalnom gospodarstvu koji propisuje obvezatnost korištenja usluge održavanja čistoće u dijelu koji se odnosi na skupljanje i odvoz komunalnog otpada vlasnika građevine.

Naime, u konkretnom slučaju je svaki vlasnik nekretnine obvezan koristiti navedenu komunalnu uslugu održavanja čistoće u djelu koji se odnosi na skupljanje i odvoz komunalnog otpada, bez obzira da li nekretnina odnosno njezin vlasnik ima ili nema komunalni otpad. Iz odredaba Zakona o komunalnom gospodarstvu jasno proizlazi da je vlasnik dužan koristiti uslugu održavanja čistoće.

Odredbom članka 20. stavak 1. točka 3. Zakona o komunalnom gospodarstvu propisano je da se iz cijene komunalne usluge osiguravaju sredstva za obavljanje između ostalog održavanje čistoće u djelu koji se odnosi na skupljanje i odvoz komunalnog otpada.

Odredbom članka 20. stavak 5. navedenog Zakona propisano je da se cijena komunalne usluge plaća isporučitelju usluge, a obveznik plaćanja je vlasnik nekretnine ili korisnik kad je vlasnik obvezu plaćanja ugovorom prenio na korisnika.

Kako je odredbom članka 5. osporene Odluke određeno da je korisnik usluge skupljanja i odvoza komunalnog otpada je svaka fizička osoba koja je vlasnik ili korisnik nekretnine na području Grada, a koja je obvezna koristiti komunalnu uslugu održavanja čistoće u dijelu koji se odnosi na skupljanje i odvoz komunalnog otpada navedena odredba je sukladna odredbi članka 3. stavka 1. točke 4. i 5. i stavka 5. i 6. članka 3., te odredbi članka 20. stavka 5. i odredbe članka 34. stavka 1. točke 2. i stavka 2. točke 2. te stavka 3. Zakona o komunalnom gospodarstvu. Naime, iz svih navedenih odredaba jasno proizlazi da je predstavničko tijelo jedinice lokalne samouprave ovlašteno donositi odluku o Obvezatnom korištenju komunalne usluge održavanja čistoće u djelu koji se odnosi na skupljanje i odvoz komunalnog otpada i da je vlasnik odnosno korisnik nekretnine obavezan koristiti uslugu održavanja čistoće te se iz cijene komunalne usluge osiguravaju sredstva za obavljanje komunalne djelatnosti održavanja čistoće u djelu koji se odnosi na skupljanje i odvoz komunalnog otpada i odlaganje komunalnog otpada, a navedena cijena se plaća isporučitelju usluge, a obveznik plaćanja je vlasnik ili korisnik kad je vlasnik obvezu plaćanja ugovorom prenio na korisnika.

Iz tih razloga odredba članka 11. stavka 1. je zakonita i u suglasnost s Zakonom o komunalnom gospodarstvu, budući da ukoliko korisnik usluge skupljanja i odvoza komunalnog otpada ne preuzme tipske posude od komunalnog poduzeća istoga ne oslobađa od plaćanja troškova obavljanja komunalne usluge odvoza otpada jer je takova usluga sukladno navedenim odredbama Zakona obvezna za sve vlasnike odnosno korisnike nekretnine, te se stoga vlasnik, odnosno korisnik ne može osloboditi od plaćanja troškova obavljanja komunalne usluge odvoza otpada.

Što se tiče odredbe članka 11. stavka 2. kojom je propisano da ukoliko korisnik usluge skupljanja i odvoza komunalnog otpada ne želi preuzeti tipsku posudu istom će se naplaćivati posuda od 120 litara prema važećem cjeniku na dan odvoza osim ako prema dospjelim podacima komunalnog poduzeća proizlazi da treba zadužiti više posuda valja ističi da je i navedena odredba sukladna Zakonu budući da je korisniku usluge skupljanja i odvoza komunalnog otpada svaka pravna i fizička osoba koja je vlasnik ili korisnik nekretnine na području Grada, pa je obvezna koristiti komunalnu uslugu održavanja čistoće u djelu koji se odnosi na skupljanje i odvoz komunalnog otpada. Kako su sve navedene odredbe Odluke u suglasnost sa Zakonom o komunalnom gospodarstvu, te kako je Odluka zakonito donesena temeljem članka 34. stavka 1. točke 2. Zakona o komunalnom gospodarstvu od nadležnog predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave te budući da je sukladno odredbi članka 73. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi (Narodne novine, broj 15/13.) objavljena u službenom glasu jedinice lokalne samouprave prema ocjeni ovoga Suda osporene odredbe navedene Odluke su sukladne odredbama članka 3., 20. i 34. Zakona o komunalnom gospodarstvu koji zakon je mjerodavan za ocjenu zakonitosti navedene odluke. Naime, navedena je Odluka opći akt koji ne regulira obvezne odnose prema Zakonu o obveznim odnosima već je osporena odluka donesena na temelju Zakona o komunalnom gospodarstvu ovlaštenog predstavničkog tijela jedinice lokalne samouprave te je objavljena u službenom glasilu jedinice lokalne samouprave.

S obzirom na navedeno trebalo je odgovarajućom primjenom odredbe članka 57. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10. i 143/12.) zahtjev odbiti kao neosnovan.

U Zagrebu 21. svibnja 2013.